

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 282

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 aprilie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 366 din 17 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	2-4			
Decizia nr. 498 din 7 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală	4-5			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
65. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, privind constituirea și funcționarea Comisiei de Insemne Heraldice a Ministerului Administrației și Internelor	6			
535. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind efectuarea controlului respectării reglementărilor specifice domeniului transporturilor				
			ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
		1.	— Hotărâre privind aprobarea Registrului consultanților fiscali și al societăților comerciale de consultanță fiscală.....	7
				REPUBLICĂRI
			Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi	8-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 366

din 17 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pretorian Consult” — S.R.L. din București, prin asociat unic Aurelia Munteanu, în Dosarul nr. 2.727/2/2008 (nr. intern 867/2008) al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin reprezentanta sa Aurelia Munteanu. Lipsește partea Oficiul Național al Registrului Comerțului, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentanta Societatea Comercială „Pretorian Consult” — S.R.L. din București arată că, înainte de a pune concluzii referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990, dorește să pună în discuție două chestiuni prelabile.

Astfel, un prim aspect are în vedere faptul că la data dezbaterilor Curtea Constituțională nu este legal constituită, întrucât sunt prezenți doar 8 judecători, iar nu 9, așa cum prevede art. 142 alin. (2) din Constituție. Prin urmare, invocă „excepția de necompetență materială” a Curții.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând prevederile art. 51 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Curtea Constituțională lucrează legal în prezența a două treimi din numărul judecătorilor. Plenul decide cu votul majorității judecătorilor Curții, dacă prin lege nu se prevede altfel”, arată că susținerile privind compunerea ilegală a Curții sunt neîntemeiate.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată referitoare la compunerea instanței.

În continuare, reprezentanta Societatea Comercială „Pretorian Consult” — S.R.L. din București invocă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, care prevăd participarea procurorului la judecată cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate, arătând că acestea contravin prevederilor art. 131 alin. (3) din Constituție, potrivit căroră „*parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii*”. Or, arată că instanța

de contencios constituțional nu este o instanță de judecată, astfel că prezența procurorului nu se justifică.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, potrivit art. 131 alin. (2) din Constituție, „*Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii*”, iar în temeiul acestei prevederi legiuitorul a stabilit atribuțiile procurorilor.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată, deoarece, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepțiile de neconstituționalitate nu pot fi ridicate decât în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, iar nu direct în fața Curții Constituționale.

Președintele dă cuvântul reprezentantei Societatea Comercială „Pretorian Consult” — S.R.L. pentru a susține excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990.

Reprezentanta autoarei excepției de neconstituționalitate arată că art. 126 alin. (1) din Constituție delimitează locul unde se desfășoară activitatea de judecată, iar, potrivit acestor dispoziții, oficiul registrului comerțului nu este o instanță de judecată. De asemenea, alin. (5) al aceluiași articol din Constituție interzice înființarea de instanțe extraordinare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că activitatea jurisdicțională prevăzută de art. 6 din Legea nr. 26/1990 este desfășurată de un judecător delegat, iar competența aparține tribunalului, iar nu oficiului registrului comerțului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.727/2/2008 (nr. intern 867/2008), **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Pretorian Consult” — S.R.L., prin asociat unic Aurelia Munteanu, cu prilejul soluționării contestației în anulare formulate împotriva Deciziei comerciale nr. 837 din 8 mai 2007, pronunțate de Secția a V-a comercială a Curții de Apel București în Dosarul nr. 9.504/2/2006 (1.911/2006).

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că art. 6 din Legea nr. 26/1990 este contrar dispozițiilor art. 126 alin. (1) și (5) din Constituție. În acest sens, arată că înregistrarea unei societăți comerciale este o activitate pur tehnică de „înregistrare” și nicidecum o activitate juridică specifică sistemului judiciar român. Textul de lege criticat creează impresia însă că registrul comerțului ar face parte din

sistemul judiciar român, datorită activității judecătorului delegat. Mai mult, consideră că registrul comerțului acționează ca o instanță extraordinară, întrucât emite încheieri „în numele legii” și percepe timbru judiciar.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că judecătorul delegat nu este o instanță de sine-stătătoare, ci un judecător cu anumite atribuții speciale în materia registrului comerțului, pe care le dobândește prin numirea sa de către președintele instanței în această funcție. Competența materială aparține însă tribunalului al cărui președinte delegă judecătorul la oficiul registrului comerțului. De asemenea, arată că prin cuvântul „delegat” nu sunt avute în vedere toate elementele delegării ca instituție a dreptului muncii, ci mai degrabă o denumire a unei forme de specializare a judecătorilor în materia incidentă înregistrărilor în registrul comerțului și faptul că, similar delegării prevăzute de Codul muncii, locul în care aceștia își pronunță hotărârea nu este sediul instanței judecătorești, ci sediul oficiului registrului comerțului. Consideră însă că s-ar fi impus reglementarea condițiilor în care un judecător funcționează în afara sediului instanțelor judecătorești, fără să se afle în situațiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, sens în care arată că judecătorii cu atribuții la oficiul registrului comerțului sunt delegați de președinții tribunalelor și îndeplinesc o funcție publică de interes general. Desfășurându-și activitatea sub autoritatea tribunalului, judecătorul delegat nu poate fi considerat o instanță de sine stătătoare. Normele criticate sunt în concordanță cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, din care rezultă că este atributul exclusiv al legiuitorului să reglementeze competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, atâta vreme cât își subordonează acest demers regulilor și principiilor constituționale.

Președinții celor două Camere al Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

Art. 6: „(1) *Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.*

(1) *Judecătorul-delegat întâi sesizat spre a dispune înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind fuziunea, divizarea sau schimbarea sediului social al unei persoane juridice în alt județ se va pronunța, prin aceeași încheiere, și asupra înmatriculării persoanelor juridice astfel înființate, radiatorii celor care își încetează existența ori înregistrării în registrul comerțului a modificării actelor constitutive ale persoanelor juridice care dobândesc o parte din patrimoniul persoanei juridice divizate, după caz, precum și asupra înmatriculării și radiatorii persoanelor juridice care își schimbă sediul social în alt județ.*

(2) *Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.*

(3) *Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*

(4) *Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.*

(5) *Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.*

(6) *În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor art. 126 alin. (1) și (5) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar înființarea de instanțe extraordinare este interzisă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că premisa de la care pleacă autorul excepției în motivarea acesteia are în vedere faptul că textul de lege criticat ar da în sarcina Oficiului Registrului Comerțului competențe de natură jurisdicțională, instituind-se astfel o instanță extraordinară.

Față de aceste susțineri, Curtea reține că, potrivit art. 6 din Legea nr. 26/1990 coroborat cu cel al art. 37 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, soluționarea cererilor pentru înregistrarea mențiunilor în registrul comerțului revine judecătorului delegat căruia i-a fost desemnată această atribuție de către președintele tribunalului. Competența revine, așadar, tribunalului, iar nu oficiului registrului comerțului, care, în cadrul acestei proceduri, realizează lucrările de grefă, secretariat și arhivă pentru judecătorul delegat, așa cum prevede art. 8 alin. (4) din Legea nr. 26/1990. Procedura necontencioasă reglementată de textul de lege criticat se supune regulilor generale prevăzute de art. 331—337 din Codul de procedură

civilă și este supusă căii de atac a recursului, cu respectarea tuturor condițiilor unui proces echitabil.

Autorul excepției pune în discuție și faptul că judecătorul delegat își desfășoară activitatea la sediul oficiului registrului comerțului.

Această situație apare, într-adevăr, ca un caz derogatoriu de la reglementările Codului de procedură civilă privind posibilitatea unui judecător de a desfășura activitatea în afara instanțelor, cât și de la prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu privire la posibilitatea delegării

judecătorilor. Cu toate acestea, Curtea constată că nicio prevedere constituțională nu instituie vreo obligație ori vreo interdicție în ceea ce privește locul desfășurării activității jurisdicționale, atât timp cât competența aparține instanțelor instituite prin lege cu respectarea dispozițiilor constituționale.

Pentru aceste motive, Curtea apreciază că activitatea desfășurată de judecătorul delegat potrivit art. 6 din Legea nr. 26/1990 nu poate fi considerată o activitate de jurisdicție specifică unei instanțe extraordinare și nu contravine, în consecință, prevederilor art. 126 alin. (1) și (5) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pretorian Consult” — S.R.L. din București, prin asociat unic Aurelia Munteanu, în Dosarul nr. 2.727/2/2008 (nr. intern 867/2008) al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 498

din 7 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dan Trandafir în Dosarul nr. 1.413/223/2008 al Judecătoriei Drăgășani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 25 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.413/223/2008, **Judecătoria Drăgășani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Dan Trandafir cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi

a cetățenilor, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și imparțialitatea justiției, întrucât suprimă dreptul la cercetarea judecătorească.

Judecătoria Drăgășani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: „*Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a*

materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 1.223 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 decembrie 2008, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dan Trandafir în Dosarul nr. 1.413/223/2008 al Judecătoria Drăgășani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind constituirea și funcționarea Comisiei de Însemne Heraldice a Ministerului Administrației și Internelor

Pentru reglementarea într-o concepție unitară a problematicii adoptării însemnelor heraldice în cadrul Ministerului Administrației și Internelor,

având în vedere prevederile art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul administrației și internelor, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se constituie Comisia de Însemne Heraldice a Ministerului Administrației și Internelor, denumită în continuare *Comisie*, având următoarea componență:

1. președinte: secretarul general adjunct al Ministerului Administrației și Internelor, care coordonează domeniul logistic;

2. vicepreședinți:

a) directorul Direcției informare și relații publice;

b) unul dintre adjuncții directorului general al Direcției generale management operațional;

3. membri:

a) șeful Serviciului intendență din cadrul Direcției logistică;

b) șeful Tipografiei Ministerului Administrației și Internelor;

c) un specialist în grafică și machetare din cadrul Editurii Ministerului Administrației și Internelor;

d) un specialist în heraldică din cadrul Catedrei de Arhivistică — Istorie a Facultății de Arhivistică din cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”;

e) un specialist în heraldică din cadrul Arhivelor Naționale;

4. secretar: șeful Casei de Cultură a Ministerului Administrației și Internelor.

(2) În funcție de problemele analizate, la ședințele Comisiei pot participa și alți specialiști în domeniu, militari sau civili.

Art. 2. — Comisia funcționează pe lângă Direcția informare și relații publice.

Art. 3. — Comisia are următoarele atribuții:

a) elaborează proiectul însemnului heraldic al Ministerului Administrației și Internelor și întocmește documentația tehnică aferentă acestuia;

b) analizează și avizează însemnele heraldice, drapelele, ecusoanele, emblemele, insignele și denumirile onorifice propuse de unități ale aparatului central, inspectoratele generale și alte structuri ale Ministerului Administrației și Internelor, pe care le prezintă ministrului administrației și internelor pentru aprobare;

c) înștiințează autorii propunerilor despre aprobarea sau respingerea proiectelor propuse și ține, prin secretarul Comisiei, evidența tuturor însemnelor heraldice și documentațiilor tehnice din Ministerul Administrației și Internelor;

d) monitorizează corecta elaborare și utilizare a însemnelor heraldice, drapelelor, emblemelor, iar în cazul constatării unor

situații ce contravin prevederilor prezentului ordin și ale Normelor metodologice privind elaborarea, adoptarea și utilizarea însemnelor heraldice în Ministerul Administrației și Internelor sesizează în scris șeful ierarhic superior structurii respective, care este obligat să ia măsuri în consecință și să le comunice președintelui Comisiei.

Art. 4. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, Comisia întocmește Normele metodologice privind elaborarea, adoptarea și utilizarea însemnelor heraldice în Ministerul Administrației și Internelor, care se aprobă de președintele acesteia.

Art. 5. — Propunerile prevăzute la art. 3 lit. b), însoțite de documentația ce argumentează opțiunea, se înaintează Comisiei de către șefii structurilor din aparatul central sau, după caz, ai instituțiilor/structurilor aflate în subordinea/coordonarea Ministerului Administrației și Internelor și, după avizarea lor de către aceasta, se supun spre aprobare ministrului administrației și internelor, prin președintele Comisiei.

Art. 6. — După publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului ministrului administrației și internelor pentru aprobarea însemnului heraldic propriu, unitățile beneficiare păstrează în arhivă documentația tehnică aferentă și un exemplar al Monitorului Oficial, Partea I, respectiv.

Art. 7. — (1) Cu excepția simbolurilor naționale, în structurile Ministerului Administrației și Internelor este interzisă folosirea de însemne heraldice fără ca acestea să fie avizate de Comisie și aprobate de ministrul administrației și internelor.

(2) Însemnele heraldice folosite de structuri ale Ministerului Administrației și Internelor, pentru care nu există aprobare sau nu mai sunt valabile din cauza schimbării denumirii structurii/unității, vor fi supuse avizării Comisiei în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 9. — La data publicării prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 390/2008 privind constituirea și funcționarea Comisiei de Însemne Heraldice a Ministerului Administrației și Internelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 29 ianuarie 2008.

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind efectuarea controlului respectării reglementărilor specifice domeniului transporturilor rutiere de către operatorii de transport rutier/întreprinderi prin echipaje comune de control formate din inspectori de trafic ai Autorității Rutiere Române — A.R.R. și personalul cu atribuții de control al Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.**

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (2) lit. b) și f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 61 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 9 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prezentul ordin are în vedere realizarea unui control permanent, unitar, sigur și eficient al vehiculelor rutiere destinate și utilizate pentru transportul de mărfuri, a căror masă totală maximă autorizată, inclusiv remorca sau semiremorca, depășește 3,5 tone, și al autovehiculelor destinate și utilizate pentru transportul de persoane, care, prin construcție și echipare, pot transporta mai mult de 9 persoane, inclusiv conducătorul auto, efectuat de echipaje comune de control formate din inspectori de trafic ai Autorității Rutiere Române — A.R.R. și personalul cu atribuții de control al Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

(2) Controlul efectuat de echipajele comune de control are ca scop verificarea respectării reglementărilor specifice domeniului transporturilor rutiere de către operatorii de transport rutier/întreprinderi, inclusiv verificarea prin cântărire a maselor pe axe și a masei totale a vehiculelor rutiere, verificarea dimensiunilor de gabarit prin măsurarea acestora, precum și verificarea existenței și valabilității rovinietei.

Art. 2. — Acțiunile de control ale echipajelor comune de control se efectuează exclusiv pe rețeaua de drumuri de interes național definite conform art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Acțiunile de control ale echipajelor comune de control se efectuează pe baza metodologiei de control, care va cuprinde programul privind realizarea acțiunilor de control,

modul în care acestea se efectuează, precum și componența și dotarea echipajelor comune de control.

(2) Metodologia de control prevăzută la alin. (1) se aprobă de către secretarul de stat din Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, coordonator al activității de transport rutier.

Art. 4. — (1) Conducerea, coordonarea, supravegherea și raportarea acțiunilor de control efectuate de echipajele comune de control se asigură de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(2) Raportarea privind rezultatele acțiunilor de control se face săptămânal, prin rapoarte transmise de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., în prima zi a fiecărei săptămâni, la Direcția generală infrastructură rutieră și concesiuni și Direcția transport rutier din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

Art. 5. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. vor elabora Metodologia de control prevăzută la art. 3.

Art. 6. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. împreună cu Direcția generală infrastructură rutieră și concesiuni și Direcția transport rutier din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 16 aprilie 2009.
Nr. 535.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Registrului consultanților fiscali și al societăților comerciale de consultanță fiscală

Având în vedere prevederile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 14 ianuarie 2009, h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Se aprobă Registrul consultanților fiscali și al societăților comerciale de consultanță fiscală, conform anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Daniel Chițoiu

București, 15 ianuarie 2009.
Nr. 1.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 bis din 29 aprilie 2009, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 94/1992

privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public.

(2) Funcția de control a Curții de Conturi se realizează prin proceduri de audit public extern prevăzute în standardele proprii de audit, elaborate în conformitate cu standardele de audit internaționale general acceptate.

(3) Curtea de Conturi își desfășoară activitatea în mod autonom, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Constituție și în prezenta lege, și reprezintă România în calitatea sa de instituție supremă de audit în organizațiile internaționale ale acestor instituții.

(4) Litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi se soluționează de instanțele judecătorești specializate.

(5) În unitățile administrativ-teritoriale, funcțiile Curții de Conturi se exercită prin camerele de conturi județene și a municipiului București, structuri fără personalitate juridică.

(6) Sediul Curții de Conturi este în municipiul București, iar sediile camerelor de conturi sunt în orașele reședință de județ și în municipiul București.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *control* — activitatea prin care se verifică și se urmărește modul de respectare a legii privind constituirea, administrarea și utilizarea fondurilor publice;

*) Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 217/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 24 octombrie 2008, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 94/1992 a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 16 martie 2000, iar ulterior a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 iunie 2001, respinsă prin Legea nr. 101/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 13 martie 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 29 iunie 2001, respinsă prin Legea nr. 100/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 13 martie 2002;

— Legea nr. 77/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 25 martie 2005, aprobată cu completări prin Legea nr. 200/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 28 iunie 2005;

— Legea nr. 94/1992 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 19 iunie 2006; prin Decizia Curții Constituționale nr. 544/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 30 iunie 2006, Curtea Constituțională a declarat ordonanța neconstituțională.

b) *audit public extern* — activitatea de audit desfășurată de Curtea de Conturi care cuprinde, în principal, auditul financiar și auditul performanței;

c) *audit financiar* — activitatea prin care se urmărește dacă situațiile financiare sunt complete, reale și conforme cu legile și reglementările în vigoare, furnizându-se în acest sens o opinie;

d) *audit al performanței* — evaluarea independentă a modului în care o entitate, un program, o activitate sau o operațiune funcționează din punctele de vedere ale eficienței, economicității și eficacității;

e) *auditor public extern* — persoana angajată în cadrul Curții de Conturi, care desfășoară activități specifice de audit extern în sectorul public;

f) *eficacitate* — gradul de îndeplinire a obiectivelor programate pentru fiecare dintre activități și raportul dintre efectul proiectat și rezultatul efectiv al activității respective;

g) *eficiență* — maximizarea rezultatelor unei activități în relație cu resursele utilizate;

h) *economicitate* — minimizarea costului resurselor alocate pentru atingerea rezultatelor estimate ale unei activități, cu menținerea calității corespunzătoare a acestor rezultate;

i) *standarde de audit* — setul de concepte, principii directe, proceduri și metode pe baza cărora auditorul public determină ansamblul etapelor și procedurilor de verificare, care să permită atingerea obiectivului fixat;

j) *entitate auditată* — autoritatea publică, compania/societatea națională, regia autonomă, societatea comercială la care statul sau o unitate administrativ-teritorială deține, singur sau împreună, integral sau mai mult de jumătate din capitalul social;

k) *opinie de audit* — concluzia auditorului care se exprimă în scris asupra situațiilor financiare și/sau a programului sau activității auditate, în legătură cu realitatea, fidelitatea și conformitatea acestora, cu reglementările aplicabile domeniului;

l) *fonduri publice* — sumele alocate din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetul trezoreriei statului, bugetele instituțiilor publice autonome, bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, după caz, bugetele instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, bugetul fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, bugetul fondurilor externe nerambursabile, credite externe contractate sau garantate de autoritățile administrației publice locale, împrumuturi interne contractate de autoritățile administrației publice locale, precum și din bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetele locale;

m) *autoritate publică* — denumire generică ce include Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, autoritățile administrative autonome, autorități ale administrației publice locale și instituțiile din subordinea acestora, indiferent de modul lor de finanțare;

n) *legalitate* — caracteristica unei operațiuni de a respecta toate prevederile legale care îi sunt aplicabile, în vigoare la data efectuării acesteia;

o) *ordonator de credite* — persoana împuternicită prin lege sau prin delegare, potrivit legii, să dispună și să aprobe acțiuni cu efect financiar pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, indiferent de natura acestora;

p) *patrimoniu public* — totalitatea drepturilor și obligațiilor statului, ale unităților administrativ-teritoriale sau ale entităților publice ale acestora, dobândite sau asumate cu orice titlu.

Drepturile și obligațiile statului și ale unităților administrativ-teritoriale se referă exclusiv la bunurile din sectorul public;

q) *regularitate* — caracteristica unei operațiuni de a respecta sub toate aspectele ansamblul principiilor și regulilor procedurale și metodologice care sunt aplicabile categoriei de operațiuni din care face parte;

r) *Organizația Internațională a Instituțiilor Supreme de Audit* — *INTOSAI* — cuprinde instituțiile supreme de audit din statele membre ale Organizației Națiunilor Unite, care emite standarde de audit, metodologii și asigură instruirea în domeniul auditului public.

Art. 3. — (1) Curtea de Conturi decide în mod autonom asupra programului său de activitate.

(2) Controalele Curții de Conturi se inițiază din oficiu și nu pot fi oprite decât de Parlament și numai în cazul depășirii competențelor stabilite prin lege.

(3) Hotărârile Camerei Deputaților sau ale Senatului, prin care se cere Curții de Conturi efectuarea unor controale, în limitele competențelor sale, sunt obligatorii. Nicio altă autoritate publică nu o mai poate obliga.

Art. 4. — (1) Curtea de Conturi prezintă anual Parlamentului un raport asupra conturilor de gestiune ale bugetului general consolidat din exercițiul bugetar expirat, cuprinzând și neregulile constatate.

(2) La cererea Camerei Deputaților sau a Senatului, Curtea de Conturi controlează modul de gestionare a resurselor publice și raportează cele constatate.

(3) Ori de câte ori consideră necesar, Curtea de Conturi înaintează Parlamentului și, prin camerele de conturi județene și a municipiului București, consiliilor locale, județene și al municipiului București, rapoarte în domeniile în care este competentă.

(4) Raportul anual al Curții de Conturi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Art. 5. — (1) Curtea de Conturi are acces neîngrădit la acte, documente, informații, necesare exercitării atribuțiilor sale.

(2) Entitățile auditate de Curtea de Conturi sunt obligate să-i transmită actele, documentele, informațiile solicitate, la termenele și în structura stabilite de Curtea de Conturi, și să-i asigure accesul în sediile acestora.

(3) La solicitarea auditorilor publici, persoanele fizice sau juridice deținătoare de acte sau documente sunt obligate să le pună la dispoziția acestora.

(4) Entitățile auditate sunt obligate să sprijine activitatea auditorilor publici, în cazul efectuării misiunilor de audit la sediile acestora, prin asigurarea unor spații de lucru adecvate și a accesului logistic corespunzător.

(5) Entitățile auditate poartă întreaga răspundere pentru acțiunile lor și nu pot fi absolvite de această răspundere prin invocarea rapoartelor Curții de Conturi.

(6) Autoritățile publice cu atribuții de control financiar, control fiscal, precum și de control sau de supraveghere prudentțială în alte domenii au obligația să efectueze cu prioritate verificări specifice, la solicitarea Curții de Conturi.

(7) Dacă, în exercitarea funcțiilor sale, Curtea de Conturi ia cunoștință de informații care constituie secrete de stat, de serviciu, comerciale sau individuale, aceasta este obligată să respecte caracterul acestora și să le facă cunoscute numai autorităților îndreptățite.

Art. 6. — Curtea de Conturi își întocmește și aprobă bugetul propriu, pe care îl transmite Guvernului, în vederea includerii acestuia în proiectul bugetului de stat supus aprobării Parlamentului.

Art. 7. — (1) Curtea de Conturi poate să participe la activitatea organismelor internaționale de specialitate și să devină membru al acestora.

(2) Curtea de Conturi poate colabora cu organismele internaționale de profil și poate exercita, în numele lor, controlul asupra gestionării fondurilor puse la dispoziția României, dacă prin tratate, convenții sau alte înțelegeri internaționale se stabilește această competență.

CAPITOLUL II

Organizarea și conducerea Curții de Conturi

Art. 8. — (1) Plenul Curții de Conturi se compune din 18 membri, numiți, în condițiile prezentei legi, de Parlament, care sunt consilieri de conturi.

(2) În structura Curții de Conturi se cuprind departamente, camerele de conturi județene și a municipiului București și un secretariat general.

Art. 9. — (1) Conducerea Curții de Conturi se exercită de plenul Curții de Conturi. Conducerea executivă a Curții de Conturi se exercită de către președinte, ajutat de doi vicepreședinți, care sunt consilieri de conturi.

(2) La ședințele plenului Curții de Conturi pot participa secretarul general, precum și, în calitate de invitați, specialiști cu înaltă pregătire în diferite domenii de activitate ce intră în competența Curții.

(3) Președintele Curții de Conturi conduce ședințele plenului. În lipsa președintelui, un vicepreședinte va prezida ședințele.

(4) Președintele Curții de Conturi și ceilalți membri ai acesteia sunt independenți în exercitarea atribuțiilor și în luarea deciziilor și respectă principiile conducerii colective, publicității și transparenței.

Art. 10. — (1) Departamentele sunt conduse de câte un consilier de conturi, care îndeplinește și funcția de șef de departament, numit de plenul Curții.

(2) În cadrul departamentelor pot fi organizate direcții, servicii, birouri și compartimente de specialitate.

(3) Camerele de conturi județene și a municipiului București sunt conduse de către un director și un director adjunct. În structura camerelor de conturi județene pot funcționa servicii și birouri.

(4) Structura organizatorică a Curții de Conturi, statul de funcții, numărul de posturi de conducere și de execuție, domeniile de activitate și atribuțiile departamentelor, ale secretariatului general, precum și ale celorlalte structuri se stabilesc de plenul Curții de Conturi.

(5) Personalul de control financiar încadrat la Curtea de Conturi dobândește calitatea de auditor public extern. Pe această funcție pot fi încadrate persoane cu studii superioare economice, juridice și de altă specialitate, necesare desfășurării activității Curții de Conturi.

Art. 11. — (1) Coordonarea activităților desfășurate în cadrul departamentelor și al camerelor de conturi județene și a municipiului București se realizează de către consilierii de conturi și directorii camerelor de conturi, în condițiile normelor și procedurilor stabilite de plenul Curții de Conturi.

(2) Organizarea și desfășurarea activităților specifice Curții de Conturi, precum și valorificarea actelor rezultate din aceste activități se efectuează potrivit regulamentului aprobat de plenul Curții de Conturi, în temeiul prezentei legi.

(3) Regulamentul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 12. — În vederea îndeplinirii unor obligații în domeniul auditului extern, ce revin României în calitate de stat membru al

Uniunii Europene, este organizată și funcționează Autoritatea de Audit pentru fondurile nerambursabile de preaderare acordate României de Uniunea Europeană prin programele PHARE, ISPA și SAPARD, pentru fondurile structurale și de coeziune, pentru Fondul European de Garantare în Agricultură, pentru Fondul European pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală, pentru Fondul European pentru Pescuit, precum și pentru fondurile ce vor fi acordate în perioada postaderare, denumită în continuare *Autoritatea de Audit*, care are atribuții și proceduri de lucru proprii.

Art. 13. — (1) Autoritatea de Audit este un organism independent din punct de vedere operațional față de Curtea de Conturi și față de celelalte autorități responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor comunitare nerambursabile, cu sediul în municipiul București. În teritoriu, Autoritatea de Audit are structuri regionale organizate în județele în care își desfășoară activitatea agenții, autorități de management și/sau organismele intermediare care gestionează fondurile comunitare.

(2) Autoritatea de Audit este singura autoritate națională competentă să efectueze audit public extern, în conformitate cu legislația comunitară și națională, asupra fondurilor prevăzute la art. 12.

(3) Autoritatea de Audit poate efectua audit public extern și asupra altor categorii de fonduri decât cele prevăzute la art. 12, urmând ca reglementările care vizează fondurile respective să prevadă și asigurarea resurselor necesare acestei activități.

Art. 14. — (1) În conformitate cu prevederile legislației comunitare și naționale, cu standardele de audit acceptate pe plan internațional, Autoritatea de Audit efectuează audit de sistem și audit al operațiunilor.

(2) Principalele atribuții ale Autorității de Audit sunt următoarele:

a) evaluarea conformității sistemelor de management și control pentru programele operaționale cofinanțate prin instrumentele structurale și prin Fondul European pentru Pescuit, cu prevederile legale comunitare;

b) verificarea, pe bază de eșantion reprezentativ, a cheltuielilor declarate de autoritățile responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor prevăzute la art. 12;

c) raportarea anuală privind compatibilitatea sistemelor de management și control ale autorităților responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor prevăzute la art. 12, referitor la capacitatea acestora de a asigura conformitatea operațiunilor cu reglementările comunitare;

d) verificarea existenței și corectitudinii elementului de cofinanțare național;

e) eliberarea certificatelor de audit privind conturile anuale ale agențiilor de plăți, precum și pentru contul Euro SAPARD, în ceea ce privește integralitatea, acuratețea și veridicitatea acestor conturi;

f) emiterea opiniei asupra declarației de asigurare, emise de agențiile de plăți pentru agricultură și dezvoltare rurală;

g) emiterea declarațiilor de închidere, însoțite de rapoarte de audit, pentru fiecare program sau măsură, finanțate din fondurile prevăzute la art. 12, după caz;

h) urmărirea respectării criteriilor de acreditare a autorităților responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor comunitare nerambursabile, destinate agriculturii și dezvoltării rurale, pe toată perioada de implementare tehnică și financiară a acestora;

i) urmărirea modului de implementare de entitățile auditate a recomandărilor formulate ca urmare a acțiunilor de audit efectuate de Autoritatea de Audit.

(3) Pentru fondurile comunitare nerambursabile, destinate susținerii agriculturii și dezvoltării rurale, Autoritatea de Audit îndeplinește rolul de organism de certificare.

(4) Pentru realizarea atribuțiilor ce îi revin, Autoritatea de Audit poate încheia acorduri cu structurile responsabile pentru managementul fondurilor prevăzute la art. 12.

(5) Autoritatea de Audit raportează Comisiei Europene asupra modului de utilizare a fondurilor comunitare nerambursabile prevăzute la art. 12, iar principalele constatări și recomandări rezultate în urma auditurilor efectuate sunt incluse în raportul public anual al Curții de Conturi.

(6) Autoritatea de Audit are acces neîngrădit la acte, documente și informații necesare exercitării atribuțiilor sale, oricare ar fi persoanele juridice sau fizice deținătoare.

(7) Autoritatea de Audit poate încheia contracte cu societăți specializate sau cu experți autorizați pentru realizarea unor activități, în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale.

Art. 15. — (1) Autoritatea de Audit este condusă de un președinte și 2 vicepreședinți numiți de Parlament dintre consilierii de conturi, pentru perioada mandatului de consilier de conturi pentru care aceștia au fost numiți. Mandatul nu poate fi reînnoit.

(2) Pentru organizarea și funcționarea structurilor centrale și regionale pe care le coordonează, președintele Autorității de Audit emite decizii și instrucțiuni.

(3) Atribuțiile președintelui Autorității de Audit sunt, în principal, următoarele:

a) aprobă rapoartele de audit și semnează opiniile de audit privind evaluarea conformității sistemelor de management și control cu prevederile legale comunitare, pentru programele operaționale cofinanțate prin instrumentele structurale și prin Fondul European pentru Pescuit;

b) aprobă rapoartele de audit și semnează opiniile de audit de operațiuni, ca urmare a verificării cheltuielilor declarate de autoritățile responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor prevăzute la art. 12;

c) aprobă rapoartele anuale privind compatibilitatea sistemelor de management și control ale autorităților responsabile cu gestionarea și implementarea fondurilor prevăzute la art. 12, referitor la capacitatea acestora de a asigura conformitatea operațiunilor cu reglementările comunitare;

d) aprobă rapoartele de verificare a existenței și corectitudinii elementului de cofinanțare națională;

e) semnează certificatele de audit privind conturile anuale ale agențiilor de plăți, precum și pentru contul Euro SAPARD, în ceea ce privește integralitatea, acuratețea și veridicitatea acestor conturi;

f) semnează opiniile asupra declarațiilor de asigurare, emise de agențiile de plăți pentru agricultură și dezvoltare rurală;

g) semnează declarațiile de închidere și aprobă rapoartele de audit, pentru fiecare program sau măsură, finanțate din fondurile prevăzute la art. 12, după caz;

h) reprezintă Autoritatea de Audit și asigură relațiile acesteia cu instituțiile și autoritățile publice naționale și comunitare, precum și cu organismele naționale și internaționale de profil;

i) aprobă deplasarea personalului Autorității de Audit pentru îndeplinirea atribuțiilor acesteia, inclusiv participarea la diverse reuniuni și grupuri ale auditorilor din țară sau străinătate, specifice domeniului gestionării și controlului fondurilor prevăzute la art. 12;

j) aprobă regulile de procedură ale Autorității de Audit privind activitatea specifică a acesteia în ceea ce privește auditul fondurilor prevăzute la art. 12;

k) aprobă manualele și strategiile de audit necesare îndeplinirii cerințelor specifice Autorității de Audit, prevăzute în regulamentele comunitare;

l) aprobă și transmite, după caz, serviciilor Comisiei Europene programele anuale de activitate a Autorității de Audit;

m) avizează regulamentul propriu de organizare și funcționare a Autorității de Audit, pe care îl supune aprobării plenului Curții de Conturi;

n) avizează structura organizatorică și statul de funcții ale Autorității de Audit, numirea directorilor, a directorilor adjuncți, a șefilor de serviciu și le prezintă plenului Curții de Conturi, în vederea aprobării;

o) aprobă criteriile de promovare a personalului Autorității de Audit și stabilește atribuțiile acestuia, specifice auditului fondurilor europene, prin fișa postului;

p) aprobă criteriile specifice pentru ocuparea posturilor necesare exercitării auditului fondurilor europene și scoaterea la concurs a posturilor vacante ale Autorității de Audit;

q) informează, semestrial și ori de câte ori consideră necesar, plenul Curții de Conturi asupra principalelor constatări rezultate din acțiunile de audit desfășurate și asupra măsurilor luate în concordanță cu reglementările comunitare;

r) prezintă plenului Curții de Conturi sinteza constatărilor și a rezultatelor activității de audit asupra fondurilor europene, în vederea includerii în raportul public anual ce se înaintează Parlamentului;

s) îndeplinește alte atribuții, stabilite în condițiile legii.

(4) Exercițarea unora dintre atribuțiile prevăzute la alin. (3) poate fi delegată vicepreședinților Autorității de Audit.

(5) Fondurile necesare îndeplinirii atribuțiilor Autorității de Audit se asigură de la bugetul de stat și sunt reflectate distinct în bugetul Curții de Conturi.

Art. 16. — (1) Structura organizatorică, numărul de personal și statul de funcții ale Autorității de Audit se aprobă de plenul Curții de Conturi, la propunerea președintelui Autorității de Audit. Coordonarea și atribuțiile structurilor centrale și regionale din aparatul propriu al Autorității de Audit și ale personalului de la nivel central și regional se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a Autorității de Audit, care este parte integrantă a regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Conturi.

(2) În scopul realizării atribuțiilor sale, Autoritatea de Audit poate angaja și personal de altă specialitate decât cea economică.

Art. 17. — (1) Salarizarea personalului din cadrul Autorității de Audit se face în conformitate cu legislația privind salarizarea personalului din cadrul Curții de Conturi și cu prevederile Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările ulterioare.

(2) Președintele și vicepreședintele Autorității de Audit au dreptul la o indemnizație de conducere care, împreună cu indemnizația de bază, nu poate depăși salariul lunar maxim ce se acordă personalului de specialitate din cadrul Autorității de Audit.

Art. 18. — Fondurile necesare pentru desfășurarea activității Autorității de Audit se asigură de la bugetul de stat și vor fi incluse în bugetul de cheltuieli al Curții de Conturi.

Art. 19. — Pentru desfășurarea activității Autorității de Audit, Guvernul și Curtea de Conturi au obligația să asigure condițiile necesare angajării și pregătirii profesionale a personalului, spațiile de lucru, dotările și logistica aferente.

Art. 20. — (1) Secretariatul general al Curții de Conturi este condus de un secretar general.

(2) Structura organizatorică a Secretariatului general și atribuțiile compartimentelor din cadrul acestuia se stabilesc de plenul Curții de Conturi.

CAPITOLUL III

Competența și atribuțiile Curții de Conturi

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 21. — (1) Curtea de Conturi exercită funcția de control asupra modului de formare, de administrare și de întreținere a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, furnizând Parlamentului și, respectiv, unităților administrativ-teritoriale rapoarte privind utilizarea și administrarea acestora, în conformitate cu principiile legalității, regularității, economicității, eficienței și eficacității.

(2) Curtea de Conturi poate exercita auditul performanței asupra gestiunii bugetului general consolidat, precum și a oricăror fonduri publice.

(3) Activitatea de audit extern exercitată de Curtea de Conturi se desfășoară cu respectarea normelor proprii, adoptate pe baza standardelor de audit internaționale general acceptate.

(4) Prin constatările și recomandările sale, auditul performanței urmărește diminuarea costurilor, sporirea eficienței utilizării resurselor și îndeplinirea obiectivelor propuse.

Art. 22. — În cadrul competențelor prevăzute la art. 21, Curtea de Conturi își desfășoară atribuțiile specifice asupra următoarelor domenii:

a) formarea și utilizarea resurselor bugetului de stat, ale bugetului asigurărilor sociale de stat și ale bugetelor unităților administrativ-teritoriale, precum și mișcarea fondurilor între aceste bugete;

b) constituirea și utilizarea celorlalte fonduri publice componente ale bugetului general consolidat;

c) formarea și gestionarea datoriei publice și situația garanțiilor guvernamentale pentru credite interne și externe;

d) utilizarea alocațiilor bugetare pentru investiții, a subvențiilor și transferurilor și a altor forme de sprijin financiar din partea statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

e) constituirea, administrarea și utilizarea fondurilor publice de către autoritățile administrative autonome și de către instituțiile publice înființate prin lege, precum și de organismele autonome de asigurări sociale ale statului;

f) situația, evoluția și modul de administrare a patrimoniului public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale de către instituțiile publice, regiile autonome, companiile și societățile naționale, precum și concesionarea sau închirierea de bunuri care fac parte din proprietatea publică;

g) constituirea, utilizarea și gestionarea resurselor financiare privind protecția mediului, îmbunătățirea calității condițiilor de viață și de muncă;

h) alte domenii în care, prin lege, s-a stabilit competența Curții.

Art. 23. — În cadrul competențelor prevăzute la art. 21, Curtea de Conturi își desfășoară activitățile specifice asupra următoarelor categorii de entități publice:

a) statul și unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de persoane juridice de drept public, cu serviciile și instituțiile lor publice, autonome sau neautonome;

b) Banca Națională a României;

c) regiile autonome;

d) societățile comerciale la care statul, unitățile administrativ-teritoriale, instituțiile publice sau regiile autonome dețin, singure

sau împreună, integral sau mai mult de jumătate din capitalul social;

e) organismele autonome de asigurări sociale sau de altă natură, care gestionează bunuri, valori sau fonduri, într-un regim legal obligatoriu, în condițiile în care prin lege sau prin statutele lor se prevede acest lucru.

Art. 24. — Curtea de Conturi poate hotărî desfășurarea activităților stabilite de lege și la alte persoane decât cele prevăzute la art. 23, care:

a) beneficiază de garanții guvernamentale pentru credite, de subvenții sau alte forme de sprijin financiar din partea statului, a unităților administrativ-teritoriale, a altor instituții publice;

b) administrează, în temeiul unui contract de concesiune sau de închiriere, bunuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale;

c) administrează și/sau utilizează fonduri publice, în sensul prezentei legi, verificările urmând a se efectua numai în legătură cu legalitatea administrării și/sau utilizării acestor fonduri.

Art. 25. — (1) Controlul execuției bugetelor Camerei Deputaților, Senatului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curții Constituționale, Consiliului Legislativ și Avocatului Poporului se exercită exclusiv de Curtea de Conturi.

(2) Controlul bugetului Curții de Conturi se exercită de către o comisie instituită în acest scop de cele două Camere ale Parlamentului.

(3) Curtea de Conturi supune Parlamentului, spre aprobare, execuția bugetului propus în prima sesiune a fiecărui an, cu avizul comisiei prevăzute la alin. (2).

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile Curții de Conturi

Art. 26. — Curtea de Conturi efectuează auditul financiar asupra următoarelor conturi de execuție:

a) contul general anual de execuție a bugetului de stat;

b) contul anual de execuție a bugetului asigurărilor sociale de stat;

c) conturile anuale de execuție a fondurilor speciale;

d) conturile anuale de execuție a bugetelor locale, ale municipiului București, ale județelor, ale sectoarelor municipiului București, ale municipiilor, ale orașelor și comunelor;

e) contul anual de execuție a bugetului trezoreriei statului;

f) conturile anuale de execuție a bugetelor instituțiilor publice autonome;

g) conturile anuale de execuție a bugetelor instituțiilor publice finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat, de la bugetul asigurărilor sociale de stat, de la bugetele locale și de la bugetele fondurilor speciale, după caz;

h) conturile anuale de execuție a bugetelor instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii;

i) contul general anual al datoriei publice a statului;

j) conturile anuale de execuție a bugetului fondurilor externe nerambursabile;

k) alte conturi de execuție a unor bugete prevăzute de lege.

Art. 27. — Curtea de Conturi are competență să stabilească limitele valorice minime de la care conturile prevăzute la art. 26 sunt supuse controlului său în fiecare exercițiu bugetar, astfel încât în termenul legal de prescripție să se asigure verificarea tuturor conturilor.

Art. 28. — (1) Curtea de Conturi efectuează auditul performanței utilizării resurselor financiare ale statului și ale sectorului public.

(2) Curtea de Conturi efectuează o evaluare independentă asupra economicității, eficienței și eficacității cu care o entitate publică, un program, un proiect, un proces sau o activitate utilizează resursele publice alocate pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite.

(3) Auditul performanței se poate efectua atât la finalul, cât și pe parcursul desfășurării proiectelor, programelor, proceselor sau activităților.

(4) Activitatea de audit al performanței se desfășoară în conformitate cu metodologia proprie, adoptată pe baza standardelor de audit INTOSAI și a celor mai bune practici în domeniu, și se finalizează prin elaborarea unui raport de audit.

(5) Prin constatările și recomandările făcute, auditul performanței trebuie să conducă la diminuarea costului resurselor sau la sporirea rezultatelor.

Art. 29. — (1) Prin verificările sale la persoanele prevăzute la art. 23 și 24, Curtea de Conturi urmărește, în principal:

a) exactitatea și realitatea situațiilor financiare, așa cum sunt stabilite în reglementările contabile în vigoare;

b) evaluarea sistemelor de management și control la autoritățile cu sarcini privind urmărirea obligațiilor financiare către bugete sau către alte fonduri publice stabilite prin lege, ale persoanelor juridice sau fizice;

c) utilizarea fondurilor alocate de la buget sau din alte fonduri speciale, conform destinației stabilite;

d) calitatea gestiunii economico-financiare;

e) economicitatea, eficacitatea și eficiența utilizării fondurilor publice.

(2) Curtea de Conturi exercită controlul cu privire la respectarea de către autoritățile cu atribuții în domeniul privatizării a metodelor și procedurilor de privatizare, prevăzute de lege, precum și asupra modului în care acestea au asigurat respectarea clauzelor contractuale stabilite prin contractele de privatizare. Curtea de Conturi exercită controlul respectării dispozițiilor legale privind modul de administrare și întreținere a resurselor financiare rezultate din acțiunile de privatizare.

(3) Curtea de Conturi poate exercita controlul în cazul prevăzut la alin. (2), indiferent de momentul în care s-a desfășurat procesul de privatizare, prin vânzarea acțiunilor deținute de stat la societățile comerciale, până la clarificarea tuturor aspectelor.

Art. 30. — Obiectivele controalelor Curții de Conturi dispuse de Camera Deputaților sau de Senat ori dispuse de Curte se stabilesc de acestea prin hotărâre și se aduc la cunoștința celor interesați.

SECȚIUNEA a 3-a

Certificarea conturilor

Art. 31. — (1) Curtea de Conturi certifică acuratețea și veridicitatea datelor din conturile de execuție verificate.

(2) Nicio altă autoritate nu se poate pronunța asupra datelor înscrise în conturile de execuție, decât provizoriu.

Art. 32. — (1) Curtea de Conturi exercită auditarea la sediu sau la fața locului.

(2) Auditorii publici externi desemnați să auditeze conturile, precum și celelalte activități pentru care Curtea de Conturi are competență întocmesc rapoarte în care prezintă constatările și concluziile, formulează recomandări cu privire la măsurile ce urmează a fi luate și își exprimă opinia față de acestea, cu respectarea procedurilor proprii, stabilite prin regulamentul aprobat conform prevederilor art. 11 alin. (2).

(3) În cazul în care conturile prezentate nu întrunesc condițiile care să facă posibilă verificarea lor, auditorii publici

externi le restituie titularilor acestora, fixând termen pentru completarea sau refacerea lor, după caz. Dacă titularii conturilor nu se conformează acestei măsuri, completarea sau refacerea conturilor se face pe cheltuiala acestora, de către un expert contabil numit de Curtea de Conturi.

Art. 33. — (1) Activitatea de valorificare a rapoartelor de audit se face potrivit regulamentului aprobat conform prevederilor art. 11 alin. (2).

(2) În situația în care se constată regularitatea conturilor, se emite certificatul de conformitate și se comunică entității auditate.

(3) În situațiile în care se constată existența unor abateri de la legalitate și regularitate, care au determinat producerea unor prejudicii, se comunică conducerii entității publice auditate această stare de fapt. Stabilirea întinderii prejudiciului și dispunerea măsurilor pentru recuperarea acestuia devin obligație a conducerii entității auditate.

(4) În situațiile în care în rapoartele de audit se constată existența unor fapte pentru care există indicii că au fost săvârșite cu încălcarea legii penale, conducătorul departamentului sesizează organele în drept pentru asigurarea valorificării constatării și informează entitatea auditată.

(5) Atunci când se constată imposibilitatea întocmirii unui raport de audit, se dispune entității auditate completarea și/sau refacerea conturilor verificate.

Art. 34. — Certificarea contului verificat nu constituie temei pentru exonerarea de răspundere juridică.

Art. 35. — Entitatea auditată poate face obiecții scrise la constatările din rapoartele întocmite de auditorii publici externi, în termen de 15 zile de la data primirii acestora. Obiecțiile formulate se depun la sediul instituției din care face parte auditorul public extern și vor fi avute în vedere la valorificarea constatărilor.

Art. 36. — Pentru motive întemeiate, în termen de un an de la data la care s-a certificat contul verificat, procedura examinării contului poate fi redeschisă.

Art. 37. — În situația în care, în urma verificărilor efectuate pe parcursul execuției bugetului la persoanele juridice prevăzute la art. 23 și 24, rezultă fapte prin care au fost constatate prejudicii sau abateri cu caracter financiar, valorificarea constatărilor se face potrivit prevederilor art. 33.

CAPITOLUL IV

Atribuții de raportare, avizare și alte competențe

Art. 38. — (1) În termen de 6 luni de la primirea conturilor prevăzute la art. 26 de la organele competente să le întocmească și obligate să i le transmită, Curtea de Conturi elaborează Raportul public anual pe care îl înaintează Parlamentului.

(2) Rapoartele anuale referitoare la finanțele publice locale sunt înaintate de către camerele de conturi județene autorităților publice deliberative ale unităților administrativ-teritoriale.

Art. 39. — Raportul public anual cuprinde: observațiile Curții de Conturi asupra conturilor de execuție a bugetelor supuse controlului său; concluziile degajate din controalele dispuse de Camera Deputaților sau de Senat sau efectuate la regii autonome, societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat și la celelalte persoane juridice supuse controlului Curții; încălcările de lege constatate și măsurile de tragere la răspundere luate; alte aspecte pe care Curtea le consideră necesare.

Art. 40. — Curtea de Conturi poate înainta Parlamentului sau, prin camerele de conturi județene, autorităților publice

deliberative ale unităților administrativ-teritoriale rapoarte pe domeniile în care este competentă, ori de câte ori consideră necesar.

Art. 41. — Curtea de Conturi avizează:

a) la cererea Senatului sau a Camerei Deputaților, proiectul bugetului de stat și proiectele de lege în domeniul finanțelor și al contabilității publice sau prin aplicarea cărora ar rezulta o diminuare a veniturilor sau o majorare a cheltuielilor aprobate prin legea bugetară;

b) înființarea de către Guvern sau ministere a unor organe de specialitate în subordinea lor.

Art. 42. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor pe care i le conferă legea, Curtea de Conturi mai are următoarele atribuții:

a) să evalueze activitatea de control financiar propriu și de audit intern a persoanelor juridice controlate, prevăzute la art. 23;

b) să solicite organelor de control financiar, fiscal, inclusiv de inspecție bancară ale Băncii Naționale a României, verificarea, cu prioritate, a unor obiective, în cadrul atribuțiilor lor legale;

c) să ceară și să utilizeze, pentru exercitarea funcțiilor sale de control și de audit, rapoartele celorlalte organisme cu atribuții de control financiar, fiscal, audit intern și inspecție bancară;

d) să ceară unor instituții specializate ale statului, ori de câte ori este necesar, să efectueze verificări de specialitate care să contribuie la clarificarea unor constatări.

(2) Persoanele juridice supuse controlului Curții de Conturi sunt obligate să transmită acesteia, până la sfârșitul trimestrului I pentru anul precedent, raportul privind desfășurarea și realizarea programului de audit intern.

(3) Curtea de Conturi va dezvolta colaborarea cu structurile de audit intern de la nivelul persoanelor juridice, în vederea asigurării complementarității și a creșterii eficienței activității de audit.

Art. 43. — În baza constatărilor sale, Curtea de Conturi stabilește:

a) suspendarea aplicării măsurilor care contravin reglementărilor legale din domeniul financiar, contabil și fiscal;

b) blocarea fondurilor bugetare sau speciale, atunci când se constată utilizarea nelegală sau ineficientă a acestora;

c) înlăturarea neregulilor constatate în activitatea financiar-contabilă sau fiscală controlată.

Art. 44. — Măsurile prevăzute la art. 43 se iau potrivit regulamentului aprobat în temeiul prevederilor art. 11 alin. (2).

Art. 45. — Curtea de Conturi cere celor în drept suspendarea din funcție, în condițiile legii, a persoanelor acuzate de săvârșirea de fapte cauzatoare de prejudicii importante sau a unor abateri grave cu caracter financiar, constatate în urma controalelor sau a auditurilor efectuate, până la soluționarea definitivă a cauzelor în care sunt implicate.

CAPITOLUL V

Numirea și statutul personalului Curții de Conturi

Art. 46. — (1) Membrii Curții de Conturi sunt numiți de Parlament, la propunerea comisiilor permanente pentru buget, finanțe și bănci ale celor două Camere, pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit.

(2) Curtea de Conturi se înnoiește cu o treime din consilierii de conturi numiți de Parlament, din 3 în 3 ani, începând cu data expirării mandatului actualilor consilieri de conturi în funcție.

(3) Consilierii de conturi în funcție numiți de Parlament își vor continua activitatea până la expirarea mandatului.

(4) Înainte de a începe să-și exercite mandatul, membrii Curții de Conturi depun următorul jurământ în fața președinților

celor două Camere ale Parlamentului: *Jur să respect Constituția și celelalte legi ale țării, să apăr interesele României, ordinea de drept, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, să-mi îndeplinesc cu onoare, conștiință și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin ca membru al Curții de Conturi. Așa să-mi ajute Dumnezeu!*

(5) Pe perioada exercitării mandatului, consilierii de conturi pot fi revocați din funcțiile în care au fost numiți numai în cazurile și în condițiile prezentei legi.

(6) Posturile de consilieri de conturi devenite vacante pot fi ocupate doar pentru perioada rămasă până la expirarea mandatului celui a cărui activitate a încetat.

Art. 47. — (1) Dintre consilierii de conturi, Parlamentul numește președinții și vicepreședinții Curții de Conturi și ai Autorității de Audit.

(2) Pentru a fi numiți consilieri de conturi, se cere îndeplinirea următoarelor condiții: studii superioare economice sau juridice, vechime de minimum 10 ani în specialitatea studiilor absolvite și pregătire profesională temeinică.

Art. 48. — (1) În subordinea președinților și a vicepreședinților Curții de Conturi, precum și ai Autorității de Audit se organizează și funcționează câte un cabinet, care se încadrează cu personal contractual.

(2) Structura și numărul personalului de la cabinetele respective se stabilesc de plenul Curții de Conturi.

Art. 49. — (1) Membrii Curții de Conturi sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe toată durata acestuia. Aceștia sunt demnitari de stat și sunt supuși incompatibilităților prevăzute de lege pentru judecători.

(2) Se interzice membrilor Curții de Conturi să facă parte din partide politice sau să desfășoare activități publice cu caracter politic.

(3) Membrii Curții de Conturi le este interzisă exercitarea, direct sau prin persoane interpușe, a activităților de comerț, participarea la administrarea ori conducerea unor societăți comerciale sau civile. Ei nu pot fi experți sau arbitri desemnați de parte într-un arbitraj.

(4) Persoanele care au îndeplinit funcția de consilier de conturi pe durata unui mandat complet beneficiază, la data pensionării, de pensie de serviciu, în cuantumul prevăzut de lege pentru magistrați.

Art. 50. — (1) Membrii Curții de Conturi sunt obligați:

a) să își îndeplinească funcția încredințată, cu imparțialitate și cu respectarea Constituției;

b) să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor și să nu ia poziție publică sau să dea consultații în probleme de competența Curții de Conturi;

c) să își exprime votul afirmativ sau negativ în adoptarea actelor Curții de Conturi, abținerea de la vot nefiind permisă. În caz de vot negativ, acesta trebuie motivat în scris;

d) să comunice în scris președintelui Curții orice situație care ar putea atrage incompatibilitatea cu mandatul pe care îl exercită;

e) să nu permită folosirea funcțiilor pe care le îndeplinesc în scop de reclamă comercială sau propagandă de orice fel;

f) să se abțină de la orice activitate sau manifestare contrare independenței și demnității funcției lor.

(2) Încălcarea gravă a vreuneia din obligațiile prevăzute la alin. (1) atrage revocarea din funcție a celor care au săvârșit-o.

(3) Revocarea membrilor Curții de Conturi se face de Parlament, la propunerea comisiilor de specialitate prevăzute la art. 46 alin. (1).

Art. 51. — (1) Auditorii publici externi sunt supuși incompatibilităților prevăzute de Codul etic al profesiei.

(2) Persoanele care au îndeplinit funcția de auditor public extern, pe o durată de cel puțin 14 ani în cadrul Curții de Conturi, beneficiază la data pensionării de pensii de serviciu, în condițiile prevăzute de lege pentru funcționarul public parlamentar.

Art. 52. — (1) Personalul de specialitate al Curții de Conturi, inclusiv cel cu funcții de conducere, este supus mobilității în cadrul aceleiași categorii profesionale, prin modificarea raporturilor de serviciu. Mobilitatea se realizează pentru eficientizarea activității Curții de Conturi și în interesul personalului acesteia, pentru dezvoltarea carierei profesionale.

(2) Mobilitatea personalului Curții de Conturi se realizează conform Statutului auditorului public extern, aprobat în condițiile prezentei legi.

(3) Deciziile care vizează mobilitatea personalului Curții de Conturi sunt luate prin hotărâri ale plenului Curții de Conturi.

(4) Auditorii publici externi se pot constitui într-o asociație profesională, având ca scop promovarea și dezvoltarea auditului public extern, perfecționarea pregătirii profesionale, creșterea prestigiului profesiei, precum și asigurarea cooperării cu alte organisme similare din țară și din străinătate.

Art. 53. — Auditorii publici externi se bucură de stabilitate.

Art. 54. — De la data trimerii în judecată penală, membrii Curții de Conturi și auditorii publici externi sunt suspendați de drept din funcțiile lor. În caz de condamnare definitivă, ei sunt demisi de drept, iar în caz de achitare, suspendarea încetează.

Art. 55. — Personalul cu funcții de conducere este numit de plenul Curții de Conturi, iar celelalte categorii de personal, de președintele Curții.

Art. 56. — (1) Mandatul de membru al Curții de Conturi încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de demitere de drept ori de deces;

b) în situațiile de incompatibilitate sau de imposibilitate a exercitării funcției mai mult de 6 luni consecutive;

c) în cazul revocării din funcție.

(2) După încetarea mandatului, în condițiile legii, consilierii de conturi au dreptul să revină în postul ocupat anterior, dacă numirea lor la Curtea de Conturi s-a făcut de pe un post dintr-o instituție publică.

(3) Pe perioada în care postul este rezervat, acesta poate fi ocupat numai prin contract de muncă pe durată determinată.

Art. 57. — Răspunderea disciplinară a auditorilor publici externi, condițiile și procedura de aplicare a acesteia se stabilesc prin Codul etic al profesiei, aprobat de plenul Curții de Conturi.

CAPITOLUL VI

Atribuțiile organelor de conducere

Art. 58. — Atribuțiile plenului Curții de Conturi sunt următoarele:

a) adoptă politicile și strategiile Curții de Conturi;

b) aprobă normele proprii privind activitatea specifică a Curții de Conturi;

c) aprobă manualele de audit și ghiduri pe domenii specifice, elaborate pe baza normelor proprii ale Curții de Conturi, precum și alte norme procedurale;

d) aprobă programele anuale de activitate a Curții de Conturi;

e) aprobă modul de desfășurare a unor acțiuni specifice, solicitate prin hotărârile Camerei Deputaților sau ale Senatului, care nu sunt deja prevăzute în program;

f) aprobă statul de funcții al personalului Curții de Conturi;

g) aprobă denumirea, sfera de activitate și structura organizatorică a departamentelor Curții de Conturi;

h) aprobă proiectul de buget al Curții de Conturi;

i) dezbate și hotărăște transmiterea execuției bugetului Curții de Conturi către Parlament;

j) aprobă regulamentul propriu al plenului, regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Conturi, regulamentul concediilor personalului Curții de Conturi, regulamentul prevăzut la art. 11 alin. (2), codul de conduită etică și profesională a personalului Curții de Conturi, precum și alte regulamente specifice;

k) aprobă Statutul auditorului public extern;

l) aprobă structura organizatorică a Curții de Conturi, numește directorii, directorii adjuncți, șefii de servicii, secretarul general al Curții de Conturi și stabilește atribuțiile acestora, prin fișa postului;

m) aprobă rapoartele prevăzute a fi comunicate Parlamentului;

n) emite avize, potrivit prevederilor art. 41;

o) aprobă structura organizatorică a secretariatului general și atribuțiile compartimentelor din cadrul acestuia;

p) hotărăște asupra modificării organizării interne a Curții de Conturi, în limitele legii;

q) solicită periodic și examinează rapoartele asupra activității departamentelor Curții de Conturi și a camerelor de conturi;

r) examinează și aprobă propunerea de ordine de zi a ședinței plenului, formulată de președintele Curții;

s) aprobă lista cuprinzând posturile vacante care urmează a fi scoase la concurs, precum și tematicile și organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante;

ș) aprobă contractarea de lucrări, bunuri, servicii sau alte prestații necesare funcționării Curții de Conturi;

t) alte atribuții stabilite în condițiile legii.

Art. 59. — Plenul Curții de Conturi își exercită atribuțiile în prezența a cel puțin 2/3 din numărul membrilor săi, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 60. — (1) Atribuțiile președintelui Curții de Conturi sunt:

a) să reprezinte Curtea de Conturi și să asigure relațiile acesteia cu instituțiile și autoritățile publice și cu organismele naționale și internaționale de profil;

b) să coordoneze activitatea Curții de Conturi;

c) să convoace și să prezideze dezbaterile plenului și să asigure executarea hotărârilor acestuia;

d) să propună ordinea de zi a ședințelor plenului și să o supună aprobării acestuia;

e) să urmărească transmiterea către Parlament a rapoartelor Curții de Conturi;

f) să numească personalul Curții de Conturi, cu excepția celui numit de plen, și să dispună, dacă este cazul, detașarea sau revocarea din funcție a acestuia, în condițiile legii; pentru personalul Autorității de Audit, această atribuție se exercită numai cu acordul președintelui acesteia;

g) să exercite acțiunea disciplinară, potrivit prevederilor art. 57, și să aplice sancțiuni disciplinare în cazurile prevăzute de Codul etic al profesiei;

h) să comunice posturile vacante de membri ai Curții de Conturi către Parlament, pentru luarea de măsuri în vederea ocupării acestora;

i) alte atribuții ce pot fi stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Conturi.

(2) Atribuțiile vicepreședinților și consilierilor de conturi se stabilesc și se aprobă prin regulamentul propriu de plenul Curții de Conturi, la propunerea președintelui acesteia.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Curții de Conturi emite ordine.

Art. 61. — Paza Curții de Conturi se asigură la nivel central de Serviciul de Protecție și Pază, iar la nivel teritorial, de Jandarmeria Română, în mod gratuit.

CAPITOLUL VII

Abateri și sancțiuni

Art. 62. — Constituie abateri și se sancționează:

a) nerespectarea obligației de a prezenta Curții de Conturi, în termenele stabilite, conturile ce urmează a fi verificate — cu amendă civilă egală cu salariul pe 1—3 luni al persoanei din vina căreia s-a produs întârzierea;

b) neîndeplinirea măsurilor dispuse în temeiul prevederilor art. 42 alin. (1) lit. b)—d) și ale art. 45, cu amendă civilă egală cu salariul de la 2 până la 5 luni al persoanei din vina căreia nu au fost duse la îndeplinire măsurile stabilite.

Art. 63. — Încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (2) se penalizează cu 50 de lei pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 64. — Nerecuperarea prejudiciilor, ca urmare a nedisponerii și a neurmării de conducerea entității a măsurilor transmise de Curtea de Conturi, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 65. — (1) Abaterile prevăzute la art. 62 și 63 se constată de auditorii publici externi ai Curții de Conturi, iar amenda se stabilește potrivit regulamentului aprobat conform prevederilor art. 11 alin. (2).

(2) Sumele reprezentând amenzi civile se fac venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 66. — În înțelesul prezentei legi Camera de Conturi a Municipiului București se asimilează cu camerele de conturi județene.

NOTĂ:

Reproducem mai jos dispozițiile art. II și III din Legea nr. 217/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 24 octombrie 2008, care nu au fost cuprinse în forma republicată a Legii nr. 94/1992 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 217/2008:

„Art. II. — În scopul aplicării prevederilor art. 11 alin. (5) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în tot cuprinsul Legii nr. 94/1992 sintagma «controlor financiar» se va înlocui cu sintagma «auditor public extern».

Art. III. — În condițiile Legii nr. 94/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după încetarea mandatului, consilierii de conturi cu studii juridice, în funcție de data intrării în vigoare a prezentei legi, pot fi numiți magistrați, în condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 430044